

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123302129
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123302129.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Šalamúna a sudcov Mgr. Stanislavy Salajovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu Collect Management s. r. o., so sídlom Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, IČO: 53 033 61, právne zastúpeného JUDr. Petrom Behúňom, advokátom, so sídlom Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. D. XX, XXX XX C. D. D., o zaplatenie 541,13 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 16Csp/93/2023 zo dňa 19. februára 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 16Csp/93/2023 zo dňa 19. februára 2024 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom sp. zn. 16Csp/93/2023 zo dňa 19. februára 2024 Okresný súd Lučenec (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

1.1 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie 541,13 € s príslušenstvom titulom vymáhania pohľadávky za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Žalobca po doplnení skutkových tvrdení uviedol, že jeho právny predchodca (O2 Slovakia s. r. o.) ako poskytovateľ elektronických komunikačných služieb, uzatvoril so žalovaným zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19. 05. 2021, 25. 05. 2021. Rovnako uzatvoril so žalovaným kúpne zmluvy zo dňa 19. 05. 2021 a zo dňa 25. 05. 2021, ktorými boli žalovanému predané mobilné zariadenia. Za poskytnutie služieb boli žalovanému vystavené faktúry, ktoré nezaplatil riadne a včas. Listom zo dňa 05. 08. 2021 právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb ku dňu 11. 09. 2021. Výzvou zo dňa 25. 07. 2022 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na úhradu dlžnej sumy a oboznámil ho s možnosťou postúpenia pohľadávky. Následne dňa 28.09.2022 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu. Žalovaný bol v konaní pasívny, vo veci sa nevyjadril.

1.2 Ani po doplnení skutkových tvrdení žalobcom súd prvej inštancie nevedel verifikovať zásadné skutkové tvrdenia žalobcu v spore, pretože si podľa súdu prvej inštancie nesplnil dôkaznú povinnosť a tým pádom neuniesol ani dôkazné bremeno o svojom nároku. Pri tomto nedostatočnom procesnom postupe žalobcu (napriek poučeniu súdu) nemohol súd prvej inštancie vychádzať z nesporných skutočností podľa § 151 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Neoznačenie dôkazov pre súd prvej inštancie znamenalo dôvodné pochybnosti o skutkovom stave s poukazom aj na spotrebiteľský charakter sporu. Samotné pripojenie neoznačených dôkazov k žalobe nemožno považovať za splnenie dôkaznej povinnosti. Keďže si žalobca nesplnil svoje procesné povinnosti a neuniesol dôkazné bremeno súd prvej inštancie žalobu zamietol.

1.3 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, pretože súd prvej inštancie žalobu zamietol. Súd prvej inštancie však z obsahu spisu nezistil na strane žalovaného žiadne trovy konania. Preto o trovách rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, pričom rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu a žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa § 365 odsek 1 písmeno b/, d/, e/, f/ a h/ CSP.

2.1 Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že súdne konanie inicioval podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZoUP“) a podal návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica. Dňa 02.05.2023 Okresný súd Banská Bystrica vydal Platobný rozkaz č. k. 38Up/728/2023, ktorý však nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, a preto žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. Samotné vydanie platobného rozkazu Okresným súdom Banská Bystrica podľa žalobcu samo o sebe znamená, že uplatnené právo vyplýva zo žalobcom uvedených skutočností a predložených listín – pripojených dôkazov, o ktorých upomínací súd nemal pochybnosti, a zároveň má výpovednú hodnotu ohľadom žalobcom opísaných rozhodujúcich skutkových okolností, na základe ktorých ich bolo možné posúdiť po právnej stránke ako relevantné hmotné právo. Konštatoval, že pripojené listiny k návrhu na vydanie platobného rozkazu sa majú posudzovať ako dôkazy a ďalej v konaní ich nie je nutné opakovane predkladať, navrhovať či inak označovať, nakoľko už sú súčasťou súdneho spisu.

2.2 Postupom súdu prvej inštancie v tomto konaní bolo podľa žalobcu porušené jeho právo na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie podľa neho porušil zákaz prekvapivých rozhodnutí, jeho postup a napadnutý rozsudok považoval za absolútne neprípustný a rozporný s ustálenou praxou súdov Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie porušil zákaz ľubovôle, nakoľko žalobca svojím podaním zo dňa 24.08.2023 – Odpoveď na výzvu súdu vyčerpávajúco logicky odôvodnil uplatňovaný nárok a relevantné skutočnosti. Takýto nesprávny postup súdu v kontexte celého konania dosiahol takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

2.3 Pripojené predložené listiny ako dôkazy a ich vyhodnotenie boli podľa žalobcu jednoznačne spôsobilé priniesť také relevantné skutkové zistenia, ktorými by bezpochyby uniesol svoje dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie sa ich nevykonaním neodôvodnene vzdialil od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu. Poukázal aj na to, že skutkové tvrdenia žalobcu neboli zo strany žalovaného akýmkoľvek spôsobom rozporované, čiže nedošlo k ich kvalifikovanému popretiu protistranou, čo vedie k nespornosti tohto skutkového tvrdenia. Súd prvej inštancie, podľa neho, vedome ignoroval jeho tvrdenia. Vyjadril presvedčenie, že žalobný návrh na vydanie platobného rozkazu a pripojené dôkazy, v spojení s ďalšími podaniami žalobcu v konaní, dostatočným a určitým spôsobom preukazujú uplatnenú pohľadávku a je zrejmé, na akých listinných dôkazoch pripojených k žalobe si žalobca uplatňuje svoju pohľadávku. Zastával názor, že v predmetnom spore dostatočne tvrdil rozhodné skutočnosti a vo vzťahu k týmto uniesol dôkazné bremeno. Z podaného návrhu v spojení s ďalšími podaniami bolo podľa názoru žalobcu jednoznačne určené aké telekomunikačné služby boli žalovanému poskytnuté, aké telekomunikačné zariadenia, za akú kúpnu cenu žalovanému boli odpredané a vysvetlenie žalobcu, čo je obsahom žalovanej sumy, nakoľko postúpená pohľadávka nezahŕňa celé fakturované sumy. Svoje tvrdenia považoval za konkrétne, nakoľko odkazoval na faktúry a listiny tvoriace súdny spis a bolo preto zrejmé, na základe akých skutočností dospel k danej sume uplatneného nároku a rovnako tak žalobca vysvetlil aj ostatné okolnosti.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP (a contrario), rozhodnutie okresného súdu v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec vrátil podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným zaplataenia istiny 541,13 € titulom zaplataenia ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že si žalobca nesplnil svoje procesné povinnosti a neuniesol dôkazné bremeno. Žalovanému, ktorý bol v konaní nečinný, súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobca podaným odvolaním napadol obidva výroky napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 365 ods. písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP a navrhol odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Súdna ochrana musí vždy zodpovedať zákonu upravenému postupu, konanie súdu v súlade so zákonom musí vykazovať určitú kvalitu a v materiálnom ponímaní zabezpečovať právo na súdnu ochranu. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení napadnutého rozsudku citoval viaceré rozhodnutia najvyšších súdnych autorít kritizujúce prílišný formalizmus súdov pri posudzovaní procesných úkonov strán sporu, ale sám sa týmito názormi pri posudzovaní predmetnej veci neriadil.

7. Podanú žalobu súd prvej inštancie zamietol z dôvodu, že si žalobca nesplnil svoje procesné povinnosti. Žalobcovi vyčítal, že napriek poučeniu zo strany súdu neoznačil riadne všetky relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čo súdu prvej inštancie znemožnilo ich verifikáciu, pričom ich pripojenie k žalobe bez vznesenia konkrétneho dôkazného návrhu nepovažoval za označenie dôkazov.

8. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nezohľadnil skutočnosť, že sa jednalo o nárok, ktorý bol žalobcom najprv uplatnený v upomínacom konaní postupom podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoUK“), v rámci ktorého upomínací súd jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu v dôsledku splnenia týmto osobitným procesným predpisom vyžadovaných podmienok vyhovel. Upomínacie konanie je zjednodušeným a zrýchleným konaním, pričom je potrebné si uvedomiť, že konanie začaté na upomínacom súde po postúpení veci tvorí jeden celok s konaním na súde príslušnom podľa CSP. V prípade postupu, kedy žalobca navrhne pokračovať v konaní na príslušnom súde (§ 10 ods. 3 resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 ZoUK), nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia povinnosť žalobcu doplniť žalobu o rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy v zmysle žaloby podľa CSP.

9. Po oboznámení sa obsahom súdneho spisu možno konštatovať, že strohosť skutkových tvrdení uvedených v žalobnom návrhu, vyplývajúca z charakteru v upomínacom konaní používaného elektronického formulára na podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu, žalobca na základe výzvy súdu prvej inštancie odstránil podaním zo dňa 24.08.2023. Z obsahu tohto podania v spojení s návrhom na vydanie platobného rozkazu a jeho prílohami je dostatočne zrejmé, čoho sa žalobca domáha, na akom skutkovom základe a akými listinnými dôkazmi svoje žalobné tvrdenia preukazuje. V prejednávanej veci pritom nejde o neprehľadne veľké množstvo dôkazov, ktoré by nedovoľovalo súdu prvej inštancie urobiť si záver o tom, ktorú skutočnosť ktorým dôkazom žalobca preukazuje, práve naopak. Jedná sa o pomerne jednoduchý spor založený na piatich faktúrach vystavených na základe dvoch zmlúv o poskytovaní verejných služieb a dvoch s nimi súvisiacich kúpnych zmlúv. Možno skonštatovať, že skutkové tvrdenia po podaní žalobcu zo dňa 24. 08. 2023 boli dostatočné a listinné dôkazy na ich preukázanie boli doložené.

10. Po konkretizovaní žaloby predmetným podaním žalobcu už súdu prvej inštancie nič nebránilo, aby žalobu prejednal aj vecne a nielen formálne v podstate konštatujúc, že nevie, ktorými dôkazmi žalobca svoje skutkové tvrdenia preukazuje. Takéto chápanie civilného procesu je podľa názoru odvolacieho súdu nesprávne a príliš formalistické. Z uvedených dôvodov nemožno považovať záver súdu prvej inštancie, založený na takomto formalistickom výklade procesnoprávných noriem za správny a súladný s požiadavkou na spravodlivý súdny proces. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď v dôsledku nevykonania v konaní žalobcom produkovaných dôkazov uzavrel, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

11. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil z dôvodov uvedených v bodoch 6. až 10. tohto rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a vec mu vrátil podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nebolo účelné doplniť dokazovanie v rozsahu, v ktorom súd prvej inštancie dosiaľ k dokazovaniu nepristúpil.

12. V ďalšom konaní po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie vec opätovne prejednať, vykonať dokazovanie v rozsahu dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise, prípadne ktoré ešte strany budú v konaní produkovať, pričom svoje nové rozhodnutie riadne odôvodní v zmysle § 220 CSP. V novom rozhodnutí vo veci samej rozhodne súd prvej inštancie v rámci rozhodovania o trovách konania podľa § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho súdu.

13. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).